

Magistritöö eesmärgiks oli tuvastada, milliseid lahendusi on võimalik Eesti Vabariigi ametiasutuste maismaasõidukite hankimise ning eksploateerimise (sh finantseerimise) osas realiseerida eesmärgiga vähendada riigi baaskulusid. Autor püstitas hüpoteesi, mille kohaselt oleks võimalik ametiasutuste sõidukite summaarseid otsekulusid vähendada minimaalselt 20%.

Hüpoteesi tõestamiseks või ümberlukkamiseks viis autor läbi nii kvalitatiivseid kui kvantitatiivseid küsimusi sisaldanud uuringu, kuhu oli kaasatud 40 ametiasutust ning mille käigus tuvastas järgmised peamised sõlmprobleemid:

- (a) ametiasutuste sõidukite üle arvestuse pidamine on puudulik;
- (b) sõidukite hankimiseks puuduvad reeglina ühetaolised standardid;
- (c) ühishankeid erinevad ametiasutused ühiselt reeglina ei korralda;
- (d) sõidukite koormatus läbisõitude alusel on suhteliselt madal;
- (e) sõidukite finantseerimise lähtealused kehtivates seadustes ei ole ühetaolised.

Autor pakkus magistritöö raames sõlmprobleemidele välja konkreetsed lahendustepanekud ning arvutas välja nende rahalise mõju. Eesti Vabariigi ametiasutuste sõidukite iga-aastaseid summaarseid otsekulusid on võimalik vähendada 28,3% ehk 19,3 miljonit eurot. Seega leidis autori algne hüpotees kinnitust.

Sõlmprobleemide süsteemse ja ühetaolise lahendamise eestvedajaks soovitas autor määrata Eesti Vabariigi Rahandusministeeriumi. Samas saavad magistritöös esitletud sõlmprobleemide lahendustepanekuid kasutada ka kõik ametiasutused iseseisvalt oma tegevuste efektiivsemaks planeerimiseks ning juhtimiseks, kuid maksimaalse kokkuhoiu saavutamiseks soovitas autor kõnealused sõlmprobleemid lahendada ametiasutuste üleselt läbi ühtse eestvedamise.